

Către cea mai queer dintre insurecții

Mary Nardini Gang

2014

I

Unele persoane vor înțelege „queer” ca fiind sinonim cu „gay și lesbiene” sau „LGBT”. Această interpretare nu e de ajuns. Cu toate că cex² care se regăsesc în categoriile „L”, „G”, „B” sau „T” ar putea să se regăsească în limitele discursive ale conceptului de queer, queer nu este o zonă statică. Queer nu este pur și simplu încă o identitate care poate fi adăugată listei de categorii sociale curate. Nu este nici însumarea cantitativă a tuturor identităților noastre. Mai degrabă, e o poziție calitativă de opoziție față de aparențele stabile – o identitate care problematizează limitele gestionabile ale identității. Queer e un teritoriu al tensiunii, definit în opoziție cu narațiunea dominantă a patriarhatului alb, hetero și monogam, dar și de o afinitate cu toate persoanele marginalizate, respinse și oprimate. Queer este ceea ce e anormal, straniu, periculos. Queer implică sexualitatea și genul nostru, dar este mult mai mult decât atât. Ține de dorințele și fanteziile noastre, și chiar mai mult. Queer este coeziunea a tot ceea ce se află în conflict cu lumea heterosexuală capitalistă. Queer este o respingere totală a regimului Normalității.

II

Ca persoane queer, înțelegem Normalitatea. Normalul este tirania condiției noastre, reproduș în toate relațiile pe care le avem. Normalul este reiterat în mod violent în fiecare minut al fiecărei zile. Înțelegem prin această Normalitate o Totalitate. Totalitatea interconexiunilor și suprapunerilor tuturor formelor de oprimare și suferință. Totalitatea este statul. Este capitalismul. Este civilizația și imperiul. Totalitatea este țărșul din gardul crucificării. Este violurile și crimele comise de poliție. Este „Str8 Acting” și „No Fatties or Femmes”³. Este Queer Eye for the Straight Guy⁴. Este lecțiile brutale pe care cex care nu pot să atingă Normalul au trebuit să le învețe. Este fiecare mod în care ne-am limitat pe noi însxne și în care am învățat să ne urâm corpurile. Înțelegem Normalul mult prea bine.

III

Când vorbim despre un război social, o facem pentru că o analiză puristă de clasă nu este îndeajuns pentru noi. Ce semnificație are o viziune marxistă asupra economiei pentru supraviețuitorx bățăilor și violenței? Pentru persoanele care fac muncă sexuală? Pentru adolescentx fără adăpost care au fugit de la părinți? Cum poate analiza de clasă ca singură paradigmă a revoluției să promită eliberarea aceloră dintre noi care călătoresc dincolo de genurile și sexualitățile impuse de societate? Proletariatul ca subiect revoluționar marginalizează toate persoanele ale căror vieți nu se încadrează în modelul lucrătorului heterosexual. Lenin și Marx nu s-au futut niciodată cum ne-am futut noi. Avem nevoie de ceva mai cuprinzător, ceva echipat să cuprindă furia pe care o simțim în fața complexității suferinței noastre. Ca s-o spunem simplu, vrem să distrugem dominația în toate formele ei variate și interconectate. Această luptă care se regăsește în toate relațiile noastre sociale este ceea ce numim război social. Este atât procesul cât și condiția conflictului cu această totalitate.

IV

În discursul queer, vorbim despre un spațiu de luptă împotriva acestei totalități, împotriva normalității. Prin „queer” înțelegem „război social”. Și suntem serioșx când spunem că „queer” reprezintă conflictul cu toate formele de dominație.

V

Vedeți voi, noi întotdeauna am fost celălaltx, am fost străinșx, am fost criminalșx. Povestea persoanelor queer în civilizația asta a fost întotdeauna cea a persoanei deviantă sexual, constituită ca inferioară

¹ Traducere: Luca Istodor

² Pentru exprimările genizate din română, vom folosi, în loc de varianta masculină (care în română e considerată și generală sau neutră) sau varianta feminină, varianta cu terminația în „x”, în încercarea de a păstra un limbaj neutru din punct de vedere al genului, dar și de a include persoane care nu se regăsesc în binaritatea masculin/ feminin, cum ar fi persoanele de pe spectrul non-binar (n.tr).

³ „Str8 Acting” și „No Fatties or Femmes” sunt fraze folosite în special de bărbați gay/ bi, în profilurile lor de Grindr sau alte aplicații de dating. Prin „Str8 Acting” spun că se „comportă hetero”, delimitându-se de comunitate și în special de persoanele cu un comportament sau look „femme”, asociat cu feminitatea. Prin „No Fatties or Femmes” spun că nu-și doresc să interacționeze cu persoane grase sau feminine, delimitându-se de cex non-normativșx prin corpurile și comportamentul lor (n.tr).

⁴ Numele original al serialului „Queer Eye”, în care un grup de bărbați gay schimbă look-ul, hainele, decorațiunile interioare și dau sfaturi de viață câte unui bărbat straight în fiecare episod (n.tr).

psihic, trădătoare, ciudată, imbecilă⁵ din punct de vedere moral. Am fost exclusx la granițe, de la muncă, din familie. Am fost forțatx în lagăre de concentrare, forțatx în sclavie sexuală și trimisx în închisori. Normalul, heterosexualul, familia americană s-au definit întotdeauna prin opoziție cu cex queer.

Hetero sunt persoanele care nu sunt queer. Albe sunt cele care nu sunt de culoare. Sănătoase sunt cele care nu trăiesc cu HIV. Bărbatul nu e femeie. Discursurile heterosexualității, albității și capitalismului se reproduc într-un model al puterii. Pe restul dintre noi ne așteaptă moartea. În opera sa, Jean Genet⁶ susține că viața unei persoane queer este cea a exilului pe care totalitatea acestei lumi l-a construit ca să ne marginalizeze și exploateze. Pentru el, queer e criminalul. Glorifică homosexualitatea⁷ și criminalitatea ca cele mai frumoase și îndrăgite forme de conflict cu lumea burgheză.

Pentru a-l cita pe Genet,

Fiind exclus prin modul cum m-am născut și prin preferințele mele de ordinea socială, nu am fost niciodată conștient de diversitatea sa. Nimic în lume nu era irelevant: stelele de pe măneca generalului, cotațiile de la bursă, recolta de măslina, modul de funcționare al sistemului judiciar, prețul de schimb al grâului, paturile din flori. Nimic. Această ordine, temătoare și temută, ale cărei detalii erau toate conectate, însemna un singur lucru pentru mine: exilul.

VI

Un poponar⁸ e bătut pentru că exprimarea sa de gen e prea feminină. O persoană trans săracă nu poate să-și permită hormonii care i-ar salva viața. O persoană care face muncă sexuală e omorâtă de clientul său. O persoană genderqueer e violată pentru că trebuie să fie „fututx până devine straight”. Patru lesbiene afro-americane sunt trimise la închisoare pentru că și-au permis să se apere de un bărbat straight care le-a atacat.⁹ Polițiștii ne bat pe stradă și corpurile noastre sunt distruse de companiile farmaceutice pentru că n-avem bani să le dăm. Persoanele queer simt direct pe corpurile lor violența și

⁵ În original „the moral imbecile”. Păstrăm aici termenul abilitist „imbecil”, conform originalului, nu pentru a aproba/ încuraja folosirea lui în mod uzual, ci pentru că enumerația originală își propune să exprime, în mod critic, felul în care societatea a folosit acest termen pentru a denigra persoanele queer (n.tr.).

⁶ Jean Genet a fost o persoană queer, un delincvent, un vagabond care și-a petrecut prima parte a vieții călătorind prin Europa și lăsând în urmă o grămadă de fapte murdare („murdar” tocmai ca reacție subversivă împotriva ordinii normative). A fost condamnat la închisoare pe viață după ce a fost arestat de mai multe ori pentru furt, prostituție, vagabondaj și comportament indecent. Cât timp era în închisoare, s-a apucat de scris și i-a inspirat pe Sartre și Picasso să trimită o petiție către guvernul francez care cerea eliberarea sa. După eliberare, a fost încorporat în armată, de unde a fost apoi dat afară pentru că s-a futut cu alți soldați. Restul vieții sale a fost marcat de flirturi cu diversx revoluționarx, filosofx, revolte și intifade (revolte palestiniene împotriva ocupației israeliene). Viața lui Genet este un exemplu bun de decadentă criminală queer revoluționară (n.a.).

⁷ Folosim aici „homosexualitate” așa cum o folosește Genet. Când vorbim despre persoane queer, ne referim la infinit mai mult decât atât (n.a.).

⁸ Pe parcursul textului original, autorx redau termeni care istoric au fost folosiți cu conotație negativă (homofobă, abilitistă etc.) pentru a-i reapropria. Reaproprierea (reappropriation, în engleză), este procesul cultural prin care un grup marginalizat preia vocabularul folosit inițial împotriva membrilor grupului, pentru a lua din puterea de denigrare a acestor termeni și a transfera practic acea putere grupului oprimat. Am folosit aici termenul „poponar” pentru a traduce „fag” tocmai în acest sentiment (n.tr.).

⁹ Vezi cazul „the New Jersey 4”. Și, că tot vorbim de asta, hai să eliberăm pe toată lumea (n.a.). Cazul „the New Jersey 4” se referă la un caz din Greenwich Village din 18 august 2006. Un grup de șapte tinere prietene lesbiene mergeau pe Sixth Avenue în West Village, New York când una dintre ele, numită Patreese Johnson, în vârstă de 19 ani, a fost fluierată de Dwayne Buckle, un regizor independent afro-american care avea 28 de ani la acea vreme. Ea a încercat să-i spună să o lase în pace, fiindcă e lesbiană, ceea ce a declanșat, din partea lui, o serie de insulte homofobe și sexiste, inclusiv o amenințare că le va viola pe cele șapte tinere „ca să le facă straight”. A devenit apoi violent, lovind cu pumnul și strângând-o pe una dintre femeile de gât. La acel moment, cineva l-a înjunghiat pe Buckle cu un cuțit de bucătărie, și a fost dus la spital. Buckle le-a spus apoi jurnaliștilor de la New York Times că a fost „victima unei crime motivate de ură împotriva unui bărbat straight” și media a portretizat cele șapte femei drept „lesbiene ucigașe”. Toate cele șapte au fost găsite vinovate, de un juriu format doar din persoane albe, de infracțiuni precum atac în grup organizat și tentativă de omor. Trei dintre femeile au pledat drept vinovate pentru tentativă de vătămare corporală, fiind condamnate la închisoare pentru șase luni, iar celelalte patru au mers la tribunal, primind pedepse de la 3 ani jumătate la 11 ani. Aceste patru femei au devenit cunoscute drept „New Jersey 4”, și multe persoane susțin că fapta lor a fost în autoapărare. Pentru mai multe informații despre caz, puteți citi: “How 4 Gay Black Women Fought Back Against Sexual Harassment — And Landed In Jail” pe NPR: text.npr.org (n.tr.).

dominația acestei lumi. Clasă, Rasă, Gen, Sexualitate, Abilitate; chiar dacă de multe ori aceste categorii suprapuse și interconectate devin mai curând abstracte, persoanele queer sunt forțate să le înțeleagă pe pielea lor pe fiecare. Corpurile și dorințele ne-au fost furate, mutilate și vândute nouă înapoi ca pe niște modele de viață pe care nu le vom putea întruchipa niciodată.

Foucault spune că

prin putere trebuie să înțelegem în primul rând multiplicitatea relațiilor de forță care sunt imanente domeniului în care se exercită, și sunt constitutive organizării lor; jocul care le modifică, le consolidează, le inversează, prin neconținute lupte și confruntări; sprijinul pe care aceste relații de forță le află unele într-altele, astfel încât să constituie un lanț sau un sistem, ori – din contră – decalajele, contradicțiile care le separă unele de altele; în fine, strategiile prin care își produc efectele și a căror configurație generală – ori cristalizare instituțională – se materializează în aparatele statale, în formularea legii, în hegemoniile sociale.

10

Experimentăm complexitatea dominației și a controlului social amplificată prin intermediul heterosexualității. Când ne omoară polițiștii, vrem să-i vedem și noi morți la rândul nostru. Când închisorile ne încarcerează trupurile și ne violează pentru că genurile noastre nu sunt conținute la fel ca ale celorlaltx, evident că vrem să le dăm foc. Când granițele sunt făcute pentru a construi o identitate națională din care persoanele de culoare și queer nu fac parte, vedem o singură soluție: fiecare națiune și graniță trebuie să fie eliminată.

VII

Perspectiva persoanelor queer în lumea heteronormativă este o lentilă prin care putem critica și ataca aparatul capitalist. Putem analiza modurile prin care Medicina, Închisorile, Biserica, Statul, Căsătoria, Media, Granițele, Armata, Poliția sunt folosite ca să ne controleze și să ne distrugă. Și mai important, putem să ne folosim de aceste studii de caz ca să articulăm o critică coezivă a fiecărui mod prin care am fost alienatx și dominatx.

Cooper's Donuts era o gogoșerie într-o parte rău famată a Main Street, Los Angeles. Era un loc în care își petreceau regulat timpul street queens¹¹ și lucrătorx sexualx queer, la toate orele din noapte. Poliția venea constant la Cooper's ca să hărțuiască pe cex de acolo, dar într-o noapte de mai, 1959, persoanele queer au ripostat. Ceea ce a început cu clientx aruncând cu gogoși înspre polițiști, în curând a devenit o adevărată luptă stradală. În haosul care a urmat, rebelx care au aruncat cu gogoși au reușit să scape, fugind în noapte.

Queer e poziția din care să atacăm mai mult normativul, o poziție din care să înțelegem și să atacăm modurile prin care normalul este reprodus și reiterat. Destabilizând și problematizând normalul, putem destabiliza și deveni o problemă pentru Totalitate.

Istoria organizării persoanelor queer s-a născut din această poziție. Persoanele cele mai marginalizate, trans, de culoare, care practică munca sexuală – au fost întotdeauna catalizatoarele exploziilor de rebeliune ale rezistenței queer. Aceste explozii au venit împreună cu o analiză radicală, care a susținut cu întreaga sa putere că eliberarea persoanelor queer este legată intrinsec de anihilarea capitalismului și a statului. Nu e de mirare, deci, că primele persoane care să vorbească public despre eliberare sexuală în țara asta au fost anarhiste, sau că cele care, în secolul trecut, au luptat pentru eliberare queer, au luptat simultan împotriva capitalismului, rasismului și a patriarhatului și a imperiului. Asta este istoria noastră.

VIII

¹⁰ Fragment din „Istoria Sexualității”, volumul I „Voința de a ști”, traducere în română de Cătălina Vasile, editura Univers, 2004 (n.tr).

¹¹ Literal, „reginele străzii”, termen folosit pentru a desemna persoane queer care trăiesc pe străzi, de obicei după ce au fost date afară din casă de către părinți sau gardieni din cauza identității lor (n.tr).

Dacă istoria ne arată ceva, acel lucru e că sistemul capitalist are tendința recuperatoare perfidă de a pacifica mișcările sociale radicale. De fapt, lucrurile funcționează destul de simplu. Un grup câștigă privilegiul și putere în cadrul unei mișcări, și la scurt timp după aceea acest grup își trădează tovarășxle. La câțiva ani după Stonewall¹², bărbații gay bogați și albi marginalizaseră pe toată lumea care făcuse posibilă mișcarea lor de eliberare, abandonând revoluția începută împreună. Inițial, să fii queer însemna să fii în conflict direct cu forțele de dominație și control. Acum, suntem pusx față în față cu o condiție de stagnare și sterilitate. Ca de obicei, Capitalul le-a recuperat pe acele street queens care aruncau cu cărămizi în semn de revoltă și le-a transformat în politicienx și activistx îmbrăcatx la costum. Acum există republicani logcabin¹³, și când spui „stonewall” te referi la democrații gay. Există energizante gay și un post TV „queer” care declară război minților, corpurilor și stimei de sine a tinerxlor ușor impresionabili.

Stabilimentul politic „LGBT” a devenit o forță de asimilare, gentrificare, capital și putere statală. Identitatea gay a devenit atât o comoditate ușor de vândut cât și un dispozitiv al retragerii din lupta împotriva dominației. Acum nu mai critică armata, căsătoria, sau statul. Mai degrabă, avem campanii de asimilare a persoanelor queer în fiecare dintre acestea. Politicile lor susțin astfel de instituții cumplite, mai degrabă decât anihilarea lor. „Gay-ii pot să omoare oamenii săraci din diverse colțuri ale lumii la fel de bine ca heterosexuaii!”. „Gay-ii pot deține puterea statală și a capitalului la fel de bine ca heterosexuaii!”. „Suntem la fel ca tine.” Asimilaționistii vor nici mai mult nici mai puțin decât să construiască homosexualul ca fiind normal – alb, monogam, bogat, 2.5 copii, mașini de teren, case împrejmuite cu garduri albe. Evident că această construcție reproduce stabilitatea heterosexualității, albității, patriarhatului, binarității de gen și a capitalismului însuși.

Un weekend în august 1996. Compton's, o cafenea în cartierul Tenderloin din San Francisco, era plină, ca de obicei, de drag queens, lucrătorx sexualx, persoane din cartiere mărginașe, persoane venite la agățat, adolescentx fugitx de acasă și clientx obișnuitx de prin cartier. Managementul restaurantului s-a enervat pe un grup de drag queens tinere și gălăgioase, de la o masă, care părea că sunt acolo de mult timp fără să facă consumație, și a chemat poliția să le dea afară. Un polițist amenințător, obișnuit să facă ordine printre clientxle din Compton's cu impunitate, a apucat-o de mână pe una dintre drag queens și a încercat să o tragă afară din local. În mod surprinzător însă, ea i-a aruncat cafeaua în față polițistului. Atunci a izbucnit încăierarea: Farfurii, tăvi, căni și tacâmuri au început să zboare prin aer către polițistul speriat, care a fugit afară și a chemat întăriri. Clientxle au dărâmat mesele, au spart geamurile și au ieșit afară. Când au venit întăririle poliției, au început lupte de stradă în toată vecinătatea cafenelei. Drag queens au dat în polițiști cu poșetele lor grele și i-au lovit cu pantofii lor cu toc. O mașină de poliție a fost vandalizată, o cutie cu ziare a fost făcută scrum și agitația a cuprins întregul cartier.

Dacă vrem să distrugem cu adevărat această totalitate, trebuie să punem punct. Nu avem nevoie de incluziune în căsătorie, în armată sau în stat. Trebuie să le punem capăt. Gata cu politicienii, directorii de corporații și polițiștii gay. Trebuie să formulăm rapid și imediat separarea dintre politicile asimilării și lupta pentru eliberare.

Trebuie să ne redescoperim moștenirea rebelă de anarhistx queer. Trebuie să distrugem construcțiile normalității, și să creăm, în loc, o poziționare bazată pe alienarea noastră de la această normalitate, o poziționare capabilă să o distrugă. Trebuie să folosim aceste poziționări ca să instigăm la a pune capăt nu doar mainstreamului asimilaționist, ci capitalismului însuși. Aceste poziționări pot deveni uneltele unei puteri sociale gata să creeze și să ducă la bun sfârșit separarea de această lume. Corpurile noastre s-au născut în conflict cu această ordine socială. Trebuie să adâncim acel conflict și să-l facem să se împrășteie peste tot.

Ceea ce a început ca un raid al poliției pe 28 iunie 1969 dimineața, la Stonewall Inn în New York, a escaladat, transformându-se în patru zile de revoltă în tot cartierul Greenwich Village. Poliția își făcea

¹² Revoltele de la Stonewall, New York, descrise mai pe larg mai jos, în text (n. tr.).

¹³ *Log Cabin Republicans* (eng.) este o organizație din cadrul Partidului Republican din SUA care militează pentru drepturi egale pentru americanii LGBT+ (n.tr.).

raidul ca de obicei, având în vizor persoanele de culoare, persoanele trans și cu genuri non-conforme, pe care le hărțuiau și argesau. Totul s-a schimbat, însă, când o bull-dyke¹⁴ s-a opus arestării și câteva street queens au început să arunce cu sticle și pietre spre poliție. Poliția a început să ia la bătaie oamenii, dar, curând, persoane din tot cartierul s-au grăbit să ajungă la fața locului, numărul revoltatxlor ajungând la peste 2000. Polițiștii, depășiți numeric, s-au baricadat în bar, iar mulțimea a folosit un stâlp desprins din asfalt pentru a încerca să spargă ușile barului. Cocktailuri molotov au fost aruncate către bar. Trupe speciale ale poliției au ajuns și ele la fața locului, însă n-au reușit să recapete controlul situației. Drag queens au început să danseze conga și să cânte în mijlocul luptelor stradale, ca să-și bată joc de faptul că polițiștii nu erau în stare să facă ordine. Revoltele au continuat până în zori, doar pentru a reîncepe la căderea nopții în zilele care au urmat.

IX

Susan Stryker scrie că statul acționează ca să

reguleze corpuri, în moduri mici și mari, împânzindu-le cu norme și așteptări care determină ce fel de vieți sunt demne de trăit sau utile și închizând spațiul posibilității și transformării imaginative în care viețile oamenilor încep să excedă și să scape din utilitatea pe care statul le-o desemnează.

Trebuie să creăm spațiu unde este posibil ca dorința să prospere. Acest spațiu necesită, desigur, conflict cu ordinea socială actuală. A dori, într-o lume structurată pentru a limita dorința, este o tensiune pe care o trăim zilnic. Trebuie să înțelegem această tensiune pentru a deveni puternicx prin ea – trebuie să o înțelegem pentru a distruge limitările care ne sunt impuse.

În noaptea de 21 mai 1979, în ceea ce urma să fie cunoscut drept White Night Riots, comunitatea queer din San Francisco era înfuriată și cerea dreptate pentru asasinatul lui Harvey Milk. Persoanele queer furioase au mers către primărie, unde au zdrobit geamurile și ușa de sticlă a clădirii. Mulțimea revoltată a ajuns pe străzi, blocând traficul, zdrobind vitrinele magazinelor și geamurile mașinilor, distrugând autobuze și dând foc la 12 mașini de poliție. Revolta s-a împrăștiat în tot orașul, multx altx alăturându-se distracției!

Acest teren, născut în ruptură, trebuie să conteste oprimarea în întregime. Asta înseamnă, desigur, o negare totală a acestei lumi. Trebuie să devenim corpuri revoltate. Trebuie să ne cufundăm în putere și să ne dedăm puterii. Putem să conștientizăm puterea corpurilor noastre luptându-se pentru spațiul dorințelor noastre. În această dorință vom găsi puterea de a distruge nu numai ce ne distruge pe noi, ci și pe cei care vor să ne transforme într-o copie gay a ceea ce ne distruge. Trebuie să fim în conflict cu regimurile normalității. Asta înseamnă să fim în război cu tot. Dacă ne dorim o lume fără constrângeri, trebuie s-o distrugem mai întâi pe cea în care trăim. Trebuie să trăim dincolo de limitele acceptabilului, să iubim și să dorim în cele mai devastatoare moduri. Trebuie să înțelegem sentimentul războiului social. Putem învăța să fim o amenințare, putem deveni cea mai queer dintre revolte.

X

Să fie clar: am disperat deja pentru că nu vom putea niciodată să fim la fel de bine îmbrăcați și culturalizați ca the Fab Five¹⁵. N-am rezonat în niciun fel cu Brokeback Mountain. Am petrecut mult prea mult timp mergând pe holuri cu privirea în jos. Nu dăm doi bani pe căsătorie sau armată. Dar am făcut cel mai bun sex, peste tot, în toate modurile în care ni s-a spus să nu-l facem și ceilalți băieți din școală cu siguranță n-au voie să afle despre asta.

În 1970, veteranele Stonewall Marsha P. Johnson și Sylvia Rivera au fondat STAR Street Transvestite Action Revolutionaries¹⁶. Au deschis casa STAR, o versiune radicală a culturii „caselor” fondate de comunitățile queer black și latina. Casa oferea un spațiu sigur și liber unde puteau să locuiască copiii queer și trans de pe străzi.

¹⁴ Lesbiană cu o expresie de gen masculină (n.tr).

¹⁵ Protagonistii show-ului Queer Eye (n.tr.).

¹⁶ În traducere, Acțiunea Revoluționară a Travestitxlor de pe Străzi (n.tr).

Marsha și Sylvia, ca „mame” ale casei, făceau muncă sexuală ca să plătească chiria, astfel încât copiii să fie scutiți de responsabilitatea asta. „Copiii” fie căutau mâncare în gunoaie, fie o furau, ca să hrănească pe toată lumea din casă. Asta e ceea ce numim întrajutorare! În perioada dintre revoltele de la Stonewall și epidemia HIV, în comunitatea queer din New York s-a dezvoltat o cultură a sexului în public. Persoanele queer organizau orgii în clădiri pe care le ocupau ilegal, în camionete abandonate, pe pontoane și în baruri și cluburi de-a lungul străzii Christopher. Asta numim noi asociere voluntară a unor individx liberx! Mulți spun că aceea a fost perioada celei mai mari eliberări sexuale din țara asta. Dar autorx acestei zine cred cu toată inima că putem și mai mult decât atât.

Când aveam 16 ani un bully m-a împins și mi-a zis că sunt poponar. I-am dat un pumn în gură. Momentul când pumnul meu s-a atins de fața lui a fost mult mai sexy și eliberator decât orice a avut MTV-ul de oferit generației noastre. Cu sperma dorinței pe buze am știut din acel moment că sunt anarhist. Pe scurt, lumea asta n-a fost niciodată îndeajuns pentru noi. Așa că-i spunem: „vrem totul, nenorociților, hai, încercați să ne opriți!”.

hai să fim decadentx!

mizeria e politica noastră!

mizeria e viața noastră!

Biblioteca Anarhistă

Mary Nardini Gang
Către cea mai queer dintre insurecții
2014

pagini-libere.ro
traducere de Luca Istodor

ro.theanarchistlibrary.org